

har nedbragt arbejdsløsheden markant, sikret en sund samfundsøkonomi og sikret et fundament, der gør, at vi har råd til velfærd i fremtiden, samtidig med at vi nedbringer gælden.

Og jeg kan sådan set godt se, at det er synd for oppositionen. Efter snart 7 år, hvor Socialdemokratiet og De Radikale har været ved roret, har Danmark og regeringens politik fået karakteren AAA. Ja, som socialdemokrat kan man jo næsten ikke forestille sig noget bedre: tre gange A.

For oppositionen til højre derimod så må man nærmest tale om PPP: Panik, Personfiksering og Plexiglas. Man kunne ønske sig, at der snart kom nogle konkrete politiske svar på det spørgsmål, jeg så ofte har stillet: WWW? Ja, man kan længes tilbage til de tider, hvor det ikke var tvivl om, hvad svaret på dette spørgsmål var, og hvor man ikke var bange for at stå ved sin politik. Som da Venstres tidligere formand, hr. Uffe Ellemann-Jensen, i et interview i Politiken den 10. december 1995 fik stillet spørgsmålet: Hvordan vil du gøre dig selv spiselig for midterpartierne? Og svarede:

Så tror jeg, at jeg skal til at fedte en hel del for dem, vise, at man sandelig er kompromismager, og optræde ydmygt på Christiansborg og bruge det, der kaldes slesk tale og billig portvin.

Det synes jeg godt lige man kunne tage og tænke lidt over, for er det mon ikke det, vi er vidne til i dag?

Politik bliver utroværdig, hvis man foretager hamskifte for at please folkestemninger. Hvis magten går forud for holdninger, hvis man ikke vil kendes på, hvad man står for, hvis vælgerbedrag pakkes ind i løfter om ikke at ville give løfter, hvis man fraskriver sig muligheden for at holde samfundet på sporet, f.eks., som vi netop har set, ved at love, at ingen skatter eller afgifter må stige. Det lyder jo enkelt, men hvad med f.eks. det kommunale selvstyre, skal det sættes ud af kraft? Det er ikke troværdigt.

Men indrømmet, det er ikke altid let at gøre det nødvendige, som f.eks. at gennemføre en pinsepakke, men det er altså nødvendigt. Hvis politikere kun vil gøre det populære, kan man være sikker på, at alt, hvad der er opnået, og at den frihed og fremtidssikring, der følger med at have orden i eget hus, sættes over styr.

Politik kan meget, men ikke løse alt. Ansvar for hinanden kan ikke reduceres til varer og tjenester på et frit marked. Derfor består opgaven i de kommende år i at revitalisere ikke blot po-

litikken, men også ansvaret for hinanden og for fællesskabet.

Socialdemokratiet har sat en ære i at have orden i økonomien, ikke fordi orden i økonomien i sig selv er målet, men fordi det giver mulighed for at realisere vore politiske mål i en moderne, globaliseret verden. Som statsministeren har sagt: Vi er det bløde land med den hårde valuta.

Orden i økonomien er med andre ord forudsætningen for, at vi kan gøre det bedre, forudsætningen for, at vi kan øge servicen i daginstitutionerne, på sygehusene og i ældreplejen – mål, vi deler med mange af Folketingets partier. Men det er også vores pligt at sige, at vi selvfølgelig ikke kan nå alle målene på samme tid og lige hurtigt. Vi kan ikke blot slippe de økonomiske bånd på alle områder samtidig. Vi må som enhver dansk familie væbne os med lidt tålmodighed. Vi kan ikke få alle ønsker opfyldt samtidig, og det tror jeg i grunden at der er ganske stor forståelse for.

Ingen familie holder jo juleaften hele året; men det synes der indimellem at være politiske partier der tror at man kan.

Vi har allerede fornyet velfærdssamfundet ganske betydeligt i de foregående 6 år. Vi har gennemført to skattereformer, der begge har sænket skatten på arbejde, øget tilskyndelsen til privat opsparing og øget skatten på forurening og ressourceforbrug.

Vi har gennemført en markant ændring af arbejdsmarkedspolitikken, der har gjort den langt mere aktiv. Frem for alene passiv forsørgelse af de ledige bygger arbejdsmarkedspolitikken nu på, at ledige hurtigt skal i gang med job eller uddannelse.

Mange ledige har fundet sig et job, fået muligheden for at tage ansvaret for deres eget liv og fået deres selvværd tilbage. Det er der grund til at glæde sig over. Men den faldende ledighed har også gjort det tydeligere, at ikke alle er kommet med. En del ledige har fortsat svært ved at finde et arbejde, og mange mennesker er fortsat henvist til en tilværelse uden reel chance for at kunne finde sig et arbejde. Det kan enten skyldes, at de har været væk fra arbejdsmarkedet for længe, eller at de ikke helt kan leve op til de højere krav, der stilles.

Vi skal have alle med i det danske samfund; det er de kommende års hovedopgave. Det kræver, at der bliver etableret flere skånejob og fleksjob, og her skal vi sikre, at grundlaget for den enkelte er i orden, at fremtiden er sikker.